

PALA ALTA CAPITÁN VENENO (ED-) 95m

Oberta l'any 1990 per Anna Jiménez, Josep Godoy,
Eloi Saula i Joan Escuer.

Guapa via, curta però intensa, amb dues parts ben
diferenciades. Els dos primers llargs de fissura, on haurem
de completar l'equipament i els dos darrers de placa,
completament equipats. Darrer llarg extraordinari.

Material: 12 cintes exprés, joc de friends fins el #3 de Camalot.

El modest Montroig, big wall de butxaca, colors vermellorsos i emocions autèntiques on tot pren la seva justa mesura. Gaudir-lo a l'hivern, escalfant-nos al sol quan gela a la plana és tot un luxe, i més si ho fem escalant línies tant suggerents com la *Capitán Veneno*, clàssica del sector per dret propi. Escalada imprescindible i variada, amb dos parts clarament diferenciades, una primera de fissures, més clàssica, i una sortida al cim de traca i mocador, amb una de les millors plaques del sector.

- Via: Capitán Veneno
- Zona: Montroig – Pala Alta
- Dificultat: 6c (ED-)
- Dificultat obligada: 6a
- Llargària: 95 metres
- Grau d'exposició: Baix
- Grau de compromís: Mitjà
- Equipament: Pràcticament equipada amb espits i claus
- Material: 12 cintes exprés, joc de friends fins el #3 de Camalot
- Orientació: Sud
- Valoració: ****

Aproximació:

Sortim de Balaguer per la carretera C-12 com si anéssim a Àger. Quan arribem a l'alçada del Monestir d'Avellanes trenquem a la dreta direcció Vilanova de la Sal. Creuem Vilanova i prenem una pista en direcció Montalegre. Seguim la pista uns 4,5 km fins que arribem a una cruïlla de tres camins. Hem de prendre el de més a la dreta (direcció Montalegre). Seguim per aquesta pista, cada cop en més mal estat. Si anem amb turisme arribarem a un revolt molt tancat on podem aparcar. A partir d'aquest punt hem de seguir la pista, que passa per sota la paret fins al peu de via (1 km). Per contra, si anem amb 4x4 podem seguir per la pista fins al Coll de Porta i aparcar allí. Després desfem un tros de pista caminant fins al peu de via.

La via:

La via es divideix en dues parts clarament diferenciades: una primera que la conformen els dos primers llargs, on domina l'escalada de fissura i tocarà acabar de d'autoprotegir-nos; i una segona secció conformada pels dos darrers llargs, amb escalada en placa i concepció molt més esportiva. Menció especial pel darrer llarg, absolutament vertical, amb roca perfecta, tècnic i pilós. Aquest el trobarem perfectament equipat a base d'espits i un clau. La segona, tercera i quarta reunió mola reforçar-les (fàcil).

Descens:

Baixem per un corriol marcat amb fites a mà dreta fins arribar al Coll de Porta.

El que més m'ha agradat:

- Tot i ser curta és una via força variada.
- Sensacional placa del darrer llarg.